

13. Njé èrù n bà yín láti mú ìtọ̀rẹ àánú wá ʃíwájúú síso ọ̀rọ̀ àṣíríí yín bí? Nígba tí èyin kò ʃe bèẹ̀ Allaahu sì ti gba ìronúṣìwàdàa yín, nítorí nàà ẹ́ maa kírun, kí ẹ́ sì maa yọ sàkà, kí ẹ́ sì tẹ̀lé Allaahu àti ọ̀jísẹ́ẹ̀ Rẹ̀. Àti pé Allaahu ni Olùnífíró jùlọ́ nípaà nnkan tí ẹ́ n ʃe.

14. Ìwọ̀ kò wọ̀ye nípaà àwọn tí wọn mú àwọn tí Allaahu binú sí ní ọ̀rẹ̀ ní? Wọn kí í ʃe araa yín, bèẹ̀ ní wọn kí í ʃe araa wọn, wọn a sì maa búra lórí irọ̀, wọn sì mò (pé àwọn n parọ̀ ní).

15. Allaahu ti pèsè iya tí ó le koko dè wọn. Dájúdájú aburú ni nnkan tí wọn n ʃe níṣẹ̀.

16. Wọn fí ìbúraa wọn ʃe ààbò, wọn sì maa n ʃerí (àwọn èniyàn) lórí níbi ojú ọ̀nàa Allaahu, nítorí nàà iya ti í maa sọ èniyàn di ẹnì yẹpẹ̀rẹ̀ wà fún wọn.

17. Àwọn ọ̀rọ̀ (dúkíáa) wọn àti àwọn ọ̀mọ̀ọ̀ wọn kò lè mú wọn rọ̀rọ̀ dé ibi pé wọn kò ní búkáátà nnkan kan lódòò Allaahu. Àwọn wọ̀nyẹn ni èrò iná. Wọn yóò ʃe gbére sínú un rẹ̀.

18. Ní ojọ́ tí Allaahu yóò jì gbogboo wọn pátápátá dide, wọn yóò maa búra fún Un gégé bí wọn tí n búra fún yín, wọn yóò sì maa lérò pé àwọn tí rí nnkan dúró le lórí; kíyèsí i, dájúdájú ọ̀pùrọ̀ ni wọn.

19. Èṣù jọba le wọn lórí, ó sì mú wọn gbàgbé irántíi Allaahu. Àwọn wọ̀nyẹn ni ijọ̀ èṣù. Kíyèsí i, dájúdájú ijọ̀ èṣù, àwọn ni ẹnì-òfò.

20. Dájúdájú àwọn tí wọn maa n tako Allaahu àti ọ̀jísẹ́ẹ̀ Rẹ̀, àwọn wọ̀nyẹn wà nínú un àwọn èniyàn yẹpẹ̀rẹ̀.

21. Allaahu ti ʃe é lóranyàn pé: Dájúdájú Èmi (Allaahu) àti àwọn ọ̀jísẹ́ẹ̀ Mì ni yóò borí. Dájúdájú Allaahu ni Alágbára, Abiyi jùlọ́.

ءَأَشْفَقْتُمْ أَن تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيَّ خُجُولَكُمْ صَدَقْتُمْ
فَإِذْ لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَأَتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ وَاللَّهُ خَبِيرٌ
بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٢﴾ ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا
غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَّا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ
وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾ أَعَدَّ
اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۖ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾ ۝ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَن
سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٥﴾ لَن تَغْنِي
عَنَّهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِّنَ اللَّهِ شَيْئًا ۖ أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٦﴾ ۝ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ
اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ ۖ كَمَا تَحْلِفُونَ لَكُمْ ۖ
وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ ۚ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ
﴿١٧﴾ ۝ اسْتَخَوذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَهُمْ ذِكْرَ
اللَّهِ ۚ أُولَٰئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ ۚ أَلَا إِنَّ حِزْبَ
الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٨﴾ ۝ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۖ أُولَٰئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ ﴿١٩﴾ ۝ كَتَبَ اللَّهُ
لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي ۚ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٠﴾